

Halina Poborcówna ps. „Zorza” urodziła się w Warszawie, 2 kwietnia 1921 roku, w rodzinie Leonarda Poborca i Teofilii z Wójcików. Przed wybuchem wojny należała do jednej z drużyn żeńskich, działających w Tomaszowie Mazowieckim, działała w Pogotowiu Harcererek. Podczas okupacji pracowała jako kelnerka w mieszczącym się w Spale kasynie oficerskim Oberkommando Ost na teren Generalnej Guberni, a jednocześnie, wraz z siostrą i kuzynkami – wykonywała zadania wywiadowcze na rzecz Związku Walki Zbrojnej.

Do zadań dziewcząt należało zbieranie wiadomości i składanie meldunków o działaniach Niemców. „Cztery Siostry ze Spały” wstawiły się wykradzeniem planów bunkrów, wznoszonych w pobliskich miejscowościach.

Spalska siatka ZWZ została rozbita przez Niemców 13 października 1941 roku. Siostry zostały zatrzymane w domu rodzinnym Cabanów. Przesłuchiowano je w Radomiu, Łodzi i Piotrkowie Trybunalskim, mimo tortur – nie wydały nikogo.

Wywiezione do KL Ravensbrück, działały w Tajnej Drużynie Harcererek Starszych „Mury”. 3 października 1942 roku Siostry zostały rozstrzelane przez Niemców. Ich prochy spoczęły na cmentarzu w Fürstenbergu.

Dokonania Sióstr – i Ich ojców – upamiętniono, umieszczając tablicę obok spalskiego Pomnika Leśników i sadząc tam drzewa: cztery brzozy i dwa dęby.